

BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: **2019.F.126/9.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban megtartott nem nyilvános tárgyaláson meghozta, majd kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli, ebből egy rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

100.000,-Ft (százezer forint) pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújta, amelynek végrehajtását 2 (két) évre felfüggeszti.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000,-Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki átutalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára az ügyszámra való hivatkozással.

I n d o k o l á s:

A bejelentés

Dr. L.J. és B.T. bejelentők előadták, hogy polgári perben alperesekként jogi képviselőjükkel bízták meg az eljárás alá vont ügyvédet. 2016 áprilisáig a bírósági tárgyalásokon személyesen is megjelentek az eljárás alá vont ügyvéddel együtt. Ezt követően sem a bíróságtól, sem az eljárás alá vont ügyvédtől nem kaptak semmilyen értesítést a perrel kapcsolatban. 2018 szeptemberében az egyik felperes közölte a bejelentőkkel, hogy a per jogerősen befejeződött, és a felperesek megnyerték a pert, az ítélet a birtokukban van, a bejelentőknek fizetniük kell a perköltséget, továbbá a felperesek már végre is hajtották az ítéleti rendelkezés szerinti, per tárgyát képező kertrész-elkerítést. A bejelentők az ítéletről semmilyen tájékoztatást nem kaptak az eljárás alá vont ügyvédtől. Olyannyira nem, hogy az ítéletről és a kert elkerítéséről az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőktől szerzett tudomást. Arra hivatkozott, hogy rossz a számítógépe, ezért nem kapott iratokat a bíróságtól.

Dr. L.J. bejelentő személyesen járt el a bíróság kezelőirodáján és ott maga vette át az ítélet másolatát. Az eljárás alá vont ügyvéddel való többszöri sikertelen kapcsolat-felvétel után végül 2018 szeptemberében tudott Dr. L.J. bejelentő beszélni telefonon, aki azt közölte vele, hogy amint le tudja tölteni az ítéletet, jelentkezik, de erre nem került sor később sem. Ezután Dr. L.J. bejelentő újra felkereste személyesen a bíróság kezelőirodáját, és az iratbetekintés során szembesült azzal, hogy 2018-ban hat olyan tárgyalást tartott a bíróság, ahol sem az eljárás alá vont ügyvéd, sem ők, mint alperesek nem jelentek meg, őket az eljárás alá vont ügyvéd nem értesítette ezekről a tárgyalásokról.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatot, észrevételt nem tett az e tárgyalásokon elhangzó felperesi állításokra, továbbá a bejelentők meg voltak fosztva attól, hogy a perben maguk nyilatkozatot tegyenek 2016 áprilisát követően.

A bejelentők sérelmezték, hogy ügyvédi mulasztások sorozata történt. Úgy hozott a bíróság jogerős ítéletet, hogy erről, illetve az ezt megelőző bírósági eljárásról teljes egészében tudtak volna, illetve a részleteit megismerhették volna, mert erről az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta őket. Az eljárás alá vont ügyvéd megfosztotta őket attól is, hogy megfellebbezhessék az ítéletet, aki e kirívóan durva, ügyvédhez méltatlan hozzáállásra magyarázatot sem adott.

A tényállás

A bejelentők 2016. január 15-én megbízták az eljárás alá vont ügyvédet azzal, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtti perben az alperesi jogi képviselőtüket lássa el. Az eljárás alá vont ügyvéd a perbeli jogi képviselőt elvállalta, a bejelentők jogi képviselőjeként megjelent a perben 2016-ban megtartott négy tárgyaláson, azonban az ezt követően megtartott öt tárgyaláson nem jelent meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd perbeli jogi képviselője a panaszosok jogi képviselőjére mindvégig fennállt. A tárgyalási jegyzőkönyvből az állapítható meg, hogy azon tárgyalásokra, amelyekben jelen volt, szóban, amelyekben nem volt jelen, papír alapon (írásban) került sor az idézésre, ez utóbbiakra vonatkozó idézéseket az eljárás alá vont ügyvéd átvette, az idézések szabályosak voltak, ennek ellenére nem jelent meg a kitűzött tárgyalásokon, távolmaradását nem mentette ki. Ezekről a tárgyalásokról nem értesítette a bejelentőket. Az eljárás alá vont ügyvéd a perben született ítéletet is átvette, de erről sem értesítette a bejelentőket, fellebbezést nem nyújtott be az ítélet ellen. Az ítélet fellebbezés hiányában elsőfokon jogerőre emelkedett. Az eljárás alá vont ügyvéd nem ügyfélkapun/cégkapun keresztül tartotta a kapcsolatot a bírósággal, hanem hagyományos úton, papír/írásbeli alapon, neki a bíróság postai úton küldte meg az idézéseket, értesítéseket 2016.09.20-át követően, és magát az ítéletet is.

Az eljárás alá vont ügyvéd kamarai felhívás ellenére nem tett írásbeli nyilatkozatot, és az ügyben keletkezett releváns iratokat nem csatolta.

Az eljárás alá von védekezése

Az eljárás alá vont ügyvéd az első fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi felelősségét abban a részben elismerte, hogy nem mondta fel a megbízást, nem hívta fel a panaszosok figyelmét a pervesztesség következményeire és abban is, hogy valóban nem küldte meg az iratokat a Kamara felhívására. Állításait arra nézve, hogy nem is kapott a bíróságtól értesítéseket 2016 áprilisát követően, még iratokkal kívánta bizonyítani. Egyebekben állította, hogy azért nem vett részt a tárgyalások egy részén, mert időközben felmondta a peres képviselőre vonatkozó megbízását a panaszosokkal, de ezzel összefüggésben azt nem vitatta, hogy ezt nem jelentette be a bíróságon. Perkapun nem tudott a perbe bejelentkezni. Állította, hogy 2017 nyarától kezdve beteg és nem is tud ügyvédkedni, nem akar a felelősség alól kibújni, de nem akar kiesni a praxisból, mert kevés a nyugdíja. A betegsége volt az oka annak, hogy nem tudta a megbízást a továbbiakban ellátni, a felmondást telefonon közölte a panaszosokkal. Egyébként papír alapon kommunikált a bírósággal, nem elektronikusan, noha e-mail-en kérésre egy ideig megkapta a tárgyalási jegyzőkönyveket. 2017 nyarat követően sehogyan sem kapott semmilyen értesítést, iratot a bíróságtól, melyet utóbb úgy pontosított, hogy „lehet, hogy megkaptam az iratokat a bíróságtól”. Előadta, hogy ma már nem vállal új megbízást és az elmúlt időszakban nem volt ügyvédi munkája.

Az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványt tett és vállalta, hogy 15 napon belül benyújtja a Kamarának a közte és a bíróság közötti „*iratforgalom*” dokumentumait arra, hogy az idézéseket és az ítéletet megküldte-e neki a bíróság.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd „bizonyítási indítvány” elnevezésű, számos melléklettel ellátott iratot csatolt. Ebben leírta, hogy a megbízást nem írásban mondta fel, hanem szóban, a jogi képviselője megszűnését nem jelentette be a bíróságra, ezt nagyon sajnálja, a fegyelmi felelősségét részben elismerte, de arra nem tett nyilatkozatot, hogy melyik részében. A mellékletek között a bírósági tárgyalási jegyzőkönyvek, bírósági irat „nem kereste” jelzettel való át nem vételét bizonyító tértivevények (2 db), a perben született elsőfokú ítélet, igazságügyi szakértői szakvélemény, bírósági akta-értesítő részei lelhetők fel.

Közölte, hogy úgy döntött, a jövőben nem vállal peres képviselőt.

Végindítvány

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban irányadó tényállást fenntartotta, azt azzal kiegészítve, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2017. és 2018. években összesen öt tárgyaláson nem jelent meg a polgári perben. Kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd írásban nem mondta fel a megbízást, azonban az sem igazolódott be az eljárás során, hogy egyáltalán felmondásra került volna a megbízás. A perben született elsőfokú, utóbb jogerőre emelkedett ítélet kézbesítése a részére megtörtént, azonban e ténynek az ügyfeleivel történt tájékoztatása éppúgy elmaradt, ahogyan a fellebbezés benyújtása is, ennél fogva a panaszosok a jogorvoslati jogukat nem tudták gyakorolni. A kézbesítési problémák a mai napig fennállnak az eljárás alá vont ügyvédnél, melynek jó példája az is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azt nyilatkozta, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatot sem vette át, de tértivevény alapján kiderült, hogy azt mégis átvette. Az eljárás alá vont ügyvéd a kamarai felhívásra releváns iratokat nem csatolt, és nem is reagált, csak a fegyelmi tárgyalási szakban.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd mindezekkel 2 rendbeli, - egy esetben folytatólagosan megvalósított - szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi büntetés kiszabása körében számos enyhítő körülmény tárható fel, ilyenek a részbeni beismerés, a betegségei, az írásbeli beadványában írt megbánó magatartása, valamint az elmúlt 10 évben kifogástalan előélete, mindössze egy 10 évvel ezelőtti figyelmeztetése volt. Kérte számításba venni az eljárás alá vont ügyvéd azon ígéretét is, hogy új peres ügyet nem fog vállalni. A fegyelmi biztos pénzbírság fegyelmi büntetést indítványozott, még abban az esetben is, ha egyébként helyrehozhatatlan joghátrányt eredményezett a magatartása. Az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a pénzbüntetés végrehajtását kérte felfüggeszteni és kérte az eljárás alá vont ügyvéd átalányköltségben marasztalását, azzal, hogy felhívta a figyelmet az új FESZ 40.9. pontjára, a kamarai átalányköltség mérséklése lehetőségére az eljárás alá vont ügyvéd betegségeire és anyagi helyzetére hivatkozva.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka

Az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával az alábbi normákat szegte meg: Üt.1.§, 3.§ (2) bek., 37.§ a) pont, régi ÜESZ 3/1. pont, 3/2. pont, 3/3 pont, 12.4. pont, Üttv. 1.§ (1) bek., (3) bek. 107.§ a) pont, új ÜESZ. 2.2. pont, 2.4. pont, 12.3. pont, mellyel két rendbeli, egy esetben folytatólagos szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetés kiszabása körében súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása alkalmas az ügyvédségbe vetett bizalom csorbítására, valamint azt, hogy elzárta a panaszosokat a jogorvoslat lehetőségétől.

Enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét tartalmában teljes egészében ismerte el, állítása szerint számos betegségben szenved, az írásbeli beadványában írt megbánó magatartását, valamint azt, hogy az elmúlt 10 évben kifogástalan volt a fegyelmi előélete; mindössze egy 10 évvel ezelőtti figyelmeztetése volt.

Mindezekre figyelemmel a Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos pénzbírság kiszabására irányuló indítványával egyetértett, a rendelkező részben írt fegyelmi büntetést és annak megszabott mértékét - az enyhítő körülmények túlsúlya miatt - tartotta az elkövetett fegyelmi vétséggel arányban állónak.

A Fegyelmi Tanács az Üttv.111.§ (1) bekezdése alkalmazásával azért döntött a kiszabott pénzbírság végrehajtása felfüggesztéséről, mert az eset összes körülményei figyelembe vételével ez is kellő visszatartó erővel bír az esetleges újabb fegyelmi vétség elkövetését illetően.

A jelen eljárással felmerült átalányköltséget az új FESZ 40.9. pontja alkalmazásával - a 40.2. a) pont ismeretében - azért került 30.000,-Ft-ban meghatározásra, mert a Fegyelmi Tanács méltányolható oknak tekintette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 26 esztendeje praktizál ügyvédként folyamatosan, beteg, nyugdíjból él, 35.000 Ft a bevétele havonta, miáltal anyagi helyzetét jelentősen elnehezítené a maximális kamarai átalányköltség (ami 80.000,-Ft) megfizetése. A határozat elleni jogorvoslati jog az Üttv. 135.§-án alapul.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 2. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2019. F. 126.)